

Malý zpravodaj dolnobenešovské farnosti

NEDĚLNÍČEK

ALELUJA

Duben 2018

Třetí neděle postní – Křížovou cestu vedly Anny

Čtvrtá neděle postní – Křížovou cestu vedli učitelé zákl. školy

K Velikonocím...

Předvelikonoční zlobení komplikuje velikonoční zlobení.

Jsou na zlobení děti pouze nebo ohýbám svědomí někdy dlouze.

Ohýbám, ohýbám, zkouším, co vydrží, se strachem visím si na nitce nad strží.

Je nitka tato silná či slabá, je víra člověka pevná či chabá?

Uchopím nástroj k svědomí nápravě, nebo si podržím zlobení na hlavě?

Umyju okna a parapet nazdobím, zvědavcův pohled tímto si podrobím.

A když jsem zvládl tohleto zlobení, kdopak mi zakáže setrvat v zlobení?

Soused, partner, farář či dítě? Každého odstřelím rychle a hbitě!

Já, já snad všechno si dovolím, chcete-li, snadno vás zaškolím.

Zlobení lehčí je než nesení kříže, není to cesta, jak být nebi blíže!

Zakleknou na chvíli a zvednou hlavu, snad spatřím Ježíše v hlučícím davu.

Když na mě pohlédne a slůvko prohodí, radostí vyskočím snad jedno poschodí.

Ne! Nechci už trendové zlobení, vyzkouším raději své duše zlobení.

Milí farníci, přeji vám prožití Velikonoc s vírou ve Vzkříšení.

PKF

SLŮVKO FARÁŘE

Kapitán

Poté, co jsem nastoupil jako vojenský kaplan do opavských Dukelských kasáren, která jsou již mnoho let prázdná a chátrající, rozhodl jsem se, že musím navštívit osobně co nejvíce jejich pracovníků – tedy vojáků z povolání a občanských (civilních) zaměstnanců. Osobní setkání proto, že představit se a pokusit se prohodit pár slov, to by mohlo funkci kaplana prospět.

Postupně jsem tedy zaťukal na mnoho dveří různých kanceláří, skladů a jiných prostor. Začal jsem od velitelů na nejrůznějších stupních, přes odborné školící funkce (kasárna byla výcvikovou základnou, pracovníky ve skladech atd. Někde mě přijali srdečně, někde možná spíše z povinnosti, ale nikdo mě nevyhodil ☺.

Skoro rok se mi nedařilo setkat s jedním velitelem čety, kdy jednou měl výcvik, podruhé jsem nemohl já a tak jsme se skoro rok míjeli. Malinko jsem měl pocit, že se mi snad vyhýbá, ale pocity mohou být zavádějící... Až jednou mi řekl, ať se stavím na kafe. Rád jsem přijal. V domluvený čas jsem přišel do jeho kanceláře, uvařil mi kafe a než jsem se nadál, začal mi vyprávět svůj příběh.

Vojákem je od maturity, šťastně se oženil, má dvě dospívající děti, na které je hrdý. Měl štěstí, že se nemusel jako voják z povolání moc stěhovat, většinu služby prožil v Opavě a bydlí celou dobu v Ostravě, což není tak daleko. Mnoho let prožíval obyčejný, ale v podstatě docela klidný a šťastný život.

Až před pár lety šel s kamarády o víkendu na pivo a nejen jemu padla do oka nová mladá servírka, která mohla být ve věku kolem dvaceti let. On měl v té době před čtyřicítkou. A po několika dalších návštěvách kamarádského posezení si musel přiznat, že více ho na toto místo táhne servírka, než chmelový mok a kamarádi. O to více celé situaci „napomohlo“ to, že si všiml opětovaných pohledů dotyčné mladice, která by spíše mohla být věkem i jeho dcerou. Výměna telefonních čísel a občasná schůzky pak už byly celkem logickým pokračováním sblížování těchto dvou osob.

V jeho vlastní rodině šlo na první pohled vše jako obvykle, ale po několika měsících od navázání nové známosti se jej začala manželka vyptávat, zda se něco děje, jestli je vše v pořádku, jestli jí nechce něco říci a tak podobně. Kapitán jí odpovídal, že se nic neděje a že vše je v nejlepším pořádku, možná jen nějaké potíže v práci, o kterých nemá smysl mluvit.

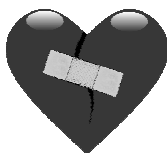
Asi po roce své ženě vše vyklopil a sdělil jí, že opouští rodinu. Nebránila mu. Proběhly všechny procedury, které jsou legislativně nutné, a odešel k novému objektu svého zájmu.

Tady jsem si při naslouchání jeho příběhu nemohl nevšimnout, že si malinko prsty pravé ruky otřel prostor kolem očí. Kapitán pokračoval, že s novou ženou nebyl dlouho. Byla hodně mladá a poměrně brzy zjistil, že má zájem se v životě především bavit, užívat života a že ve své práci bývá někdy déle, než se mu líbilo. Tak se jejich soužití po necelém roce rozpadlo také.

Najednou ke mně zvedl hlavu a zeptal se: „Víš, kaplane, co je na tom všem nejhorší?“ V duchu mě napadlo, že si vlastně rozbil svou vlastní rodinu a teď se ptá, co je na tom všem nejhorší... „Nejhorší na tom všem teď je, že stále bydlím v podnájmu v sousední části Ostravy, než bydlí moje bývalá žena s dětmi, a tak se stává, že se někdy někde na chodníku potkáme. Ona neodvrátí hlavu, ani nedělá, že mě nevidí, ale pozdravíme se a ona neopomene říct: XY, jestli chceš, tak se vrať domů. Rozumíte tomu?“ a podíval se na mě. Milí farníci, co jsem mu měl tehdy říct? „To máš za to, jak ses zachoval vůči vlastní rodině?“ nebo „Možná bys měl nebesům poděkovat za tuhle životní lekci?“ nebo „Vrať se a do smrti smrt'oucí hýčkej svou ženu?“ nebo „Tvá žena je buď svěťice, nebo je hloupá, že ti to nabídla?“ Co jsem mu měl říct? Popravdě jsem mu neřekl nic, pouze jsem poděkoval za jeho důvěru a do dnešního dne se za kapitána modlím. Kde je mu dnes konec, nevím. Ale u Toho, který jediný má právo soudit, se snažím za něj orodovat.

Co myslíte, může modlitba uškodit?

PKF

Vzpomeňme a nezapomeňme na našeho rodáka a kněze

Cypriána Lelka

Dobrou vizitkou obce či města bývá skutečnost, jak si váží svých rodáků – významných osobností, známých nejen ve svém rodišti. Osobností, jejichž působnost a význam jsou uznávány v širším okolí z průběhu svého života. Čas od času je vhodné si tyto rodáky připomenout, jinak hrozí nebezpečí, že zapadnou do zapomnutí ve víru současného chvátajícího způsobu života pod zástěrkou všeho dobrého.

Připomeňme si osobnost a rodáka alespoň v tomto malém periodiku. V průběhu dubna přesněji 26. si připomeneme 135 let od úmrtí Cypriána Lelka, významného nejen pro Hlučínsko, ale pro celé Pruské Slezsko.

Z životopisu je známo jeho narození 2. října 1812, jako nejstaršího ze 7 dětí kožešníka Jiřího a Barbory, rozené Kladivové. Narodil se v selské usedlosti, nynějším domě na našem náměstí,

označeném pamětní deskou. Uvádí se jeho velké nadání a chutí učit se, proto mu rodiče umožnili navštěvovat hlavní školu v Opavě. Po jejím vyjití začal studovat gymnázium rovněž v Opavě a následně v nedalekých Hlubčicích, které byly součástí Pruského Slezska. Studia ukončil v roce 1832 s vyznamenáním. Vzhledem k dobrým výsledkům studia a chuti dále studovat, pokračoval ve studiích na vysokém učení bohosloveckém ve Vratislavi s přípravou na své budoucí kněžské povolání. V průběhu studií se setkával zejména s českými učiteli a vlastenci pro upevňování českého jazyka, mezi které patřil dr. Jan Evangelista Purkyně, působící ve Vratislavi, jako profesor lékařství. Po ukončení studií bohosloví byl podle tehdejšího obyčeje vysvěcen na řád kněžský v roce 1835 hnězdenským biskupem. Po vysvěcení se vrátil do své drahé otčiny, kde začal působit jako pomocný kněz v Bavorově. Několik let pak působil

v Oldřišově až od roku 1839, poté se usídlil v Hlučíně, zde tak začal aktivně pracovat mezi moravskými farníky podle svého buditelského přesvědčení. Prvním počinem bylo založení české knihovny s obsahem 180 knih. Nadšení pro český jazyk si mladý Cyprián přinesl z domova z rodinného prostředí, kde se projevovala láska k moravskému jazyku s hlubokým náboženským životem. Jeho snahou bylo tyto zásady převádět do škol a kostelů. Kromě používání německého jazyka podporoval také moravštinu, zejména její užívání k bohoslužebným úkonům v kostelích, a to z kancionálů, tištěných v moravském jazyce. Pro moravské školáky vydal Cyprián Lelek „Slabikář a čítanku pro menší dítky“. V roce 1846 začal vydávat měsíčník „Holubice“, což byl první moravsky psaný časopis, kde povzbuzoval své krajany v pruském Slezsku k mírnosti, náboženství a moudrosti. Z dalších Lelkových prací nutno připomenout „Opis Slezska“, vydaný v roce 1846, kde byla uvedena historie této země vč. Mapy. Přispíval svými články také do „Opavského besedníku“. Z toho je zřejmé, že nepůsobil jen jako kněz. Jeho veřejná činnost se projevovala také v oblasti kulturně politické, kdy jeho schopnosti byly využity v kandidatuře se zvolením do pruského sněmu a frankfurtského parlamentu. Zde prosazoval svoji myšlenku

Pomník v zámeckém parku v D. Benešově

v moravské Prusko. Náboženské a buditelské ideály se znelíbily Olomoucké konzistoři a byl přeložen do Bavorova, kde působil už jako pomocný kněz. Poté byl přeložen do Vodky, malé farnosti nedaleko Hlubčic, která měla být pro jeho názory jakýmsi vyhnanstvím, v němž působil plných 29 let jako kaplan. Zemřel 26. dubna 1883 a pochován je na hřbitově u kostela ve Vodce nedaleko Braníc. Jeho buditelské myšlenky a záměry mohou být příkladem pro současnou dobu.

J. Z.

CO JE MOTOREM NAŠEHO ŽIVOTA?

*Viděl jsem též všechno pachtění i vše,
co prospěšného se koná,
a jak přitom jeden na druhého žárlí...
(Kaz 4,4)*

Každého z nás něco pohání. Slovníky definují sloveso *pohánět* jako „vést, řídit, směřovat.“ Ať už řídíš auto, zatloukáš hřebík, odpaluješ golfový či tenisový míček, nebo kopeš do míče, vždy v danou chvíli vedeš, řídíš, směřuješ. A co pohání tebe? Právě teď tě může pohánět nějaký problém, tlak či termín. Možná tě pohání palčivá vzpomínka, strach, který tě pronásleduje, nebo něco, čemu věříš, aniž si to uvědomuješ. Tvůj život mohou pohánět stovky okolností, hodnot či pocitů.

Mnoho lidí je štváno pocitem viny. Celý život prchají před výčitkami svého svědomí, skrývají svou hanbu. Jsou manipulováni svými vzpomínkami. Často se podvědomě trestají tím, že sabotují vlastní úspěch. Jsme výsledkem své minulosti, ale nemusíme být jejími zajatci. Tvá minulost nemá moc změnit Boží záměr.

Mnoho lidí žene zášť a hněv. Drží se svých zranění a nikdy je nepustí. Místo, aby se odpuštěním své bolesti zbavili, stále znovu si je ve svých myslích opakují. Někteří lidé hnaní záští obrátí svůj hněv sami proti sobě, do svého nitra, zatímco jiní vybuchují a vylévají jej na druhé. Obě reakce jsou nezdravé a nikam nevedou. Zášť vždy zraňuje víc tebe samého než ty, na něž je namířena. Ten, kdo tě urazil, možná už tu urážku dávno zapomněl; jeho život jde dál, zatímco ty se utápíš ve své bolesti a protahuješ minulost do věčnosti. V knize Job (5,2) je uvedeno: *Pošetilce zabijí vztek, žárlivost usmrcuje prostoduché.*

Mnoho lidí pohání strach. Strach může plynout z traumatických prožitků, nereálných očekávání, neúměrné přísné výchovy, a dokonce i genetické dispozice (chorobné sklony). Ať už je příčina jakákoli, tyto lidé často propátnou úžasné příležitosti, protože nejsou ochotni riskovat. Hrají na jistotu, vyhýbají se rizikům a snaží se udržet *status quo* (stav v dané chvíli). Strach je vězení, do něhož se dobrovolně uzavřeme a které nám znemožní stát se tím, čím nás Bůh chtěl mít. Bible říká: *Láska nezná strach, dokonalá láska strach zahání, vždyť strach působí muka, a kdo se bojí, nedošel dokonalosti v lásce (1J 4,18).*

Mnoho lidí pohání touha vlastnit. Jediným cílem jejich života se stane mít více majetku. Tato touha mít víc a víc věcí vychází z mylného předpokladu, že čím víc toho člověk má, tím je šťastnější, důležitější a zajištěnější. Ani jedno z toho však neplatí. Majetek poskytuje jen pomíjivé štěstí. Hodnota osobnosti a hodnota finanční či majetková nejsou totéž. Tvá cena není dána tvými cennostmi. Často si namlouváme, že čím víc máme peněz, tím si můžeme být jistější. Není to pravda. Celá řada faktorů nás může připravit o majetek během okamžiku. Skutečná jistota je náš vztah s Bohem.

Mnoho lidí pohání touha po uznání. Životy těchto lidí určuje očekávání jejich rodičů, dětí, životních partnerů, učitelů, vrstevníků či přátel. Stále se zaměstnávají tím, co si budou myslet jiní. Bohužel, ti, kteří jdou s davem, se v něm zpravidla ztratí. Snaha zalíbit se každému je jedním z klíčů k neúspěchu. Budeme-li se řídit míněním jiných lidí, pak dozajista mineme Boží záměr pro náš život. Nemáš-li záměr, je život pohybem beze směru, činností bez účelu a událostí bez smyslu. Bez záměru je život bezvýznamný, malicherný a bezúčelný.

Záměr totiž určuje, co dělat máš a co dělat nemáš. Záměr se stává normou, kterou hodnotíš své aktivity. Co je podstatné a co není. Pokud neznáš jasný záměr svého života, nemáš na základě čeho rozhodovat, uspořádávat svůj čas a využívat své zdroje. To vede k tomu, že se rozhoduješ na základě okolností, tlaků či momentální nálady. Lidé, kteří nevědí, jaký je záměr jejich života, toho zpravidla dělají příliš mnoho, což pak vede ke stresu, únavě a sporům. Pokud se ti zdá, že nestíháš, znamená to, že se snažíš udělat víc, než Bůh po tobě chce. V Matoušově evangeliu (6,24) můžeme číst Ježíšův výrok „*Nikdo nemůže sloužit dvěma pánům.*“ Měli bychom se soustředit na to, co je důležité. Někdy hrajeme se svým životem „*Ukaž, co umíš.*“ Mnoho lidí je jako káča, točí se obrovskou rychlostí, ale vlastně nikam nesměřují.

Bez jasného záměru budeš neustále měnit směr, zaměstnání, vztahy či jiné vnější věci. Budeš doufat, že každá taková změna odstraní zmatek nebo naplní tvé prázdné srdce. Budeš si říkat: „*Snad to už tentokrát bude to pravé.*“ Tvůj skutečný problém to nevyřeší. Potřebuješ totiž záměr a soustředění. V Bibli je psáno: *Proto nebud'te nerozumní, ale hleďte pochopit, co je vůle Páně (Ef 5,17).*

Mnozí z nás se pokoušejí zanechat na zemi nějaké trvalé dědictví. Chceme, aby po naší smrti zbyla nějaká památka. Neuvědomujeme si, že vše, čeho jsme dosáhli, stejně bude nakonec překonáno. Památka vybledne, pocty budou zapomenuty. Nebyl jsi poslán na zem proto, aby si tě tu zapamatovali. Byl jsi sem postaven, aby ses připravil na věčnost. Jednou staneš před Bohem a on provede audit tvého života - závěrečnou zkoušku. Naštěstí Bůh chce, abychom tuto zkoušku složili vítězně, a proto nám dal otázky předem.

Z Bible můžeme usoudit, že Bůh se nás bude ptát na dvě klíčové věci: Předně se tě zeptá: *Cos udělal s mým Synem, Ježíšem Kristem?* Bůh se tě nebude ptát, z jaké jsi byl církve, nebo jaké jsi zastával učení. Jediné, na čem bude záležet, je odpověď na otázku, zda jsi přijal, co pro tebe Ježíš udělal, a zda ses ho naučil milovat a důvěřovat mu. Ježíš řekl: *Já jsem ta cesta, pravda i život. Nikdo nepřichází k Otci než skrze mne (J 14,6).* A druhá otázka: *Cos udělal s tím, co jsem ti svěřil?* Cos udělal se svým životem – se všemi obdarováními, vlohami, příležitostmi, energií, vztahy a zdroji, které ti Bůh dal? Utratils je sám pro sebe, nebo jsi je využil, abys naplnil záměr, pro něž tě Bůh stvořil?

Nepromarněme proto svůj život a žijme jej v souladu s Bohem.

Světci - více, či méně známí

sv. Hermenegild

13. dubna - připomínka

Postavení: král, mučedník

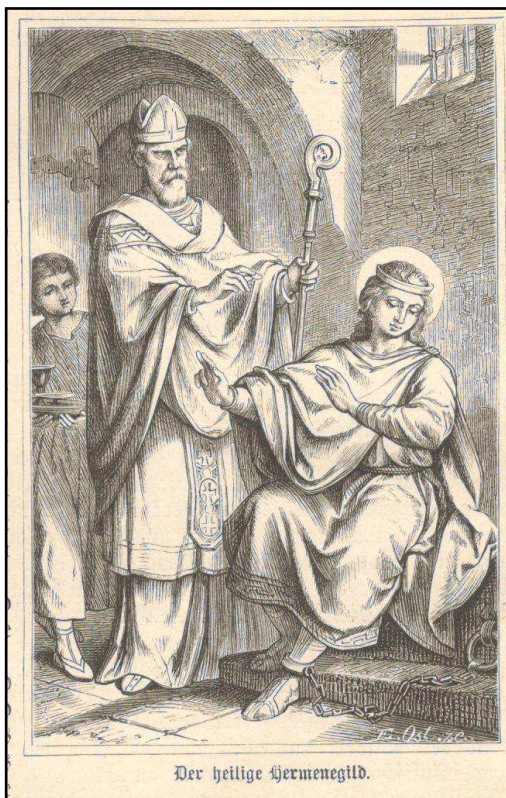
Úmrtí 586

Atributy: palma a sekyra

Pocházel z Toledy ze Španělska. Jeho otcem byl ariánský král Vizigótů Leovigild a rodný bratr se jmenoval Rekkared. V roce 572 otec syny prohlásil za spoluvládce a Hermenegilda zasnoubil franské princezně Ingundě, která byla katoličkou.

Po svatbě spolu začali žít šťastně do doby, než králova druhá manželka Goesinta začala Ingundu nenávidět pro její víru. Hermenegild, který měl mírné a dobré srdce, nesl chování své macechy velmi těžce a raději se s Ingundou odstěhoval do Sevilly. Tam díky biskupu Leandrovi se Hermenegild zřekl ariánství a přijal víru své manželky. Tím se ale dostal do sporu se svým otcem, který vůbec nešetřil vyhrůžkami.

Hermenegild odpověděl, že mu chce být synovsky poslušný v dovolených věcech, avšak co se týče víry, že se raději zřekne nejen královské koruny, ale i života, než aby se stal odpadlíkem. Očekáváje otcův útok připravil k obraně Seville a Kordovu. To ale nestačilo; v Osetě, kam byl nucen utéci, přišel k němu bratr s nabídkou

Der heilige Hermenegild.

smíru. Dal na jeho slovo a snažil se s otcem smířit, ale ten, zřejmě pod Goesintiným vlivem, nařídil odejmout mu královský oděv a potupně ho odvést do Valencie. Odtud sice uprchl, jenže na cestě do Gallie byl zajat a uvězněn v okovech.

Ve vězení strádal asi rok, otec pak byl ochoten mu vše vrátit za cenu návratu k ariánství. Jelikož zůstal ve víře pevný a věrný, otec ho odsoudil k smrti. Sťat prý byl v Tarragoně, ležící jižně od Barcelony. Pohřben byl v Seville.

Sv. František Coll

2. dubna - připomínka

Postavení: kněz OP, zakladatel kongregace

Úmrtí: 1875

Narodil se 18. 5. 1812 v Gombreny ve Španělsku jako poslední z deseti dětí katalánského dělníka. V 16 letech vstoupil do dominikánského řádu a asi po deseti letech přijal kněžské svěcení. Horlivě působil jako misionář a kazatel po venkovských obcích. Za účelem výchovy a výuky dětí z venkova založil v srpnu 1856 novou kongregaci jako větev II. řádu sv. Dominika "De la Anunciata". Po mrtvici v r.1869 zcela oslepl a o šest let později ve svém rodišti zemřel. V roce 1979 byl blahověstěn Janem Pavlem II. a kanonizován byl 11. 10. 2009 papežem Benediktem XVI. v Římě.

NEDĚLNÍ POVÍDKA K ZAMYŠLENÍ

Cena

Vesnický farář si každý týden pečlivě připravoval nedělní kázání. Jednou o velikonoční neděli přinesl na ranní mši rezavou klec a před kázáním ji postavil před sebe, aby ji všichni dobře viděli. Věřící byli poněkud překvapeni a farář vysvětloval:

... Včera jsem potkal chlapce, který nesl tuto klec. Měl v ní tři ptáčky a ti se třásli chladem a strachem. Zastavil jsem toho chlapce a zeptal se ho:

„Co to máš, synku?“ „Tři bezcenné ptáky,“ odpověděl mi.

„A co s nimi budeš dělat?“ ptal jsem se dál.

„Nesu si je domů, budu je mít pro zábavu,“ na to chlapec.

„Budu je pošťuchovat, vyškubávat jim peří, takže budou klovat a čepýřit se. To bude zábava!“

„Ale dřív nebo později tě to začne nudit. Co budeš dělat potom?“

„Mám kočky, těm se ptáčkové budou líbit. Dám je pak kočkám.“

Chvilí jsem mlčel a pak jsem se zeptal chlapce: „Kolik chceš za ty ptáčky?“

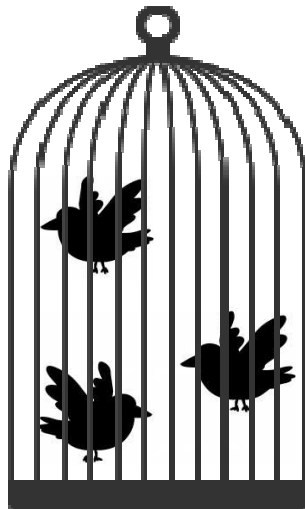
„Cože?! Proč byste vy mohl chtít takové ptáky? Jsou obyčejní, polní, nejsou okrasní. Není na nich nic zvláštního. Ani hezky nezpívají. Vůbec nejsou krásní,“ divil se kluk.

„Kolik chceš?“ zeptal jsem se znovu.

Kluk si pomyslel, že jsem se pomátl, a řekl mi: „Padesát eur?“

Vytáhl jsem z peněženky padesát eur, podal je klukovi a ten bleskově zmizel.

Vzal jsem klec a zašel jsem s ní za vesnici k polím a stromům. Tam jsem otevřel dvířka a nechal jsem ptáčky, aby vyletěli...

Tak farář vysvětlil, jak přišel k té kleci. Potom začal vyprávět další příběh:

...Jednou spolu hovořili Satan a Ježíš. Satan se právě vrátil ze zahrad ráje, byl celý namyšlený a nafukoval se pýchou. „Pane, právě jsem se zmocnil všeho lidstva,“ chlubil se. „Použil jsem léčky a věděl jsem, že mi lidé sednou na lep. Polapil jsem je všechny.“

„Co s nimi budeš dělat?“ otázal se Ježíš.

Satan nečekal s odpovědí: „Budu je mít pro zábavu. Naučím je jak se brát a rozvádět, a také je naučím vzájemně se nenávidět a ubližovat si, opíjet se, kouřit, nadávat. Budu jim radit, jak vyrábět válečné zbraně, pušky, bomby a jak se mezi sebou zabíjet. To bude na světě zábava!“

„A pak, až se nabažíš zábavy, co s nimi budeš dělat?“ navázal Ježíš další otázkou.

„Zahubím je,“ vykřikl Satan nadutě.

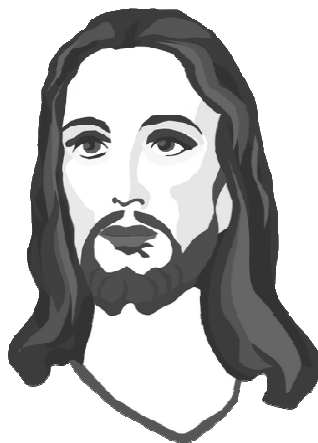
„Kolik za ně chceš?“ zeptal se Ježíš.

„Že bys měl ty lidi rád? Nejsou k ničemu, vlastně jsou hodně špatní. Když se s nimi budeš stýkat, budou tě nenávidět. Poplivou tě, budou ti nadávat, a zabijí tě. Ne, nemůžeš je mít rád!“

„Kolik?“ znovu se otázal Ježíš

Satan se na Ježíše zadíval a s výsměšným pošklebkem řekl: „Všechnu tvou krev, všechny tvé slzy a tvůj život.“

A Ježíš souhlasil a zaplatil....

„To je mé přikázání, abyste se milovali navzájem, jako jsem já miloval vás. Nikdo nemá větší lásku než ten, kdo položí svůj život za své přátele. Vy jste moji přátelé, činíte-li to, co vám prikazuji.“

(Nový zákon, J 15, 12-14)

Z knihy Bruna Ferrera – „Úsměvy pro duši“ vydal Portál 2010

Marie Ohřálová

V mnoha farnostech se po mši svaté modlí k sv. archandělu Michaelovi, andělu strážnému církve

**Svatý Michaeli, archanděli,
braň nás v boji proti zlobě a úkladům d'áblovým.
Kníže nebeského vojska,
svrhni božskou mocí do pekelné propasti
satana a zlé duchy, kteří usilují o zkázu duší.
Amen.**

PRO ZASMÁNÍ

No na mě nečum, ty jsi chtěla červené auto!!!

Můj Pane, myslím, že na mne můžeš být pyšný. Zatím jsem dnes nezhrěšil, nezaklel, neublížil živému tvoru, neměl nemravnou myšlenku ani touhu.

Jsem ti za to velice vděčný. Ale za pár minut musím vstávat, a pak asi budu opravdu dost potřebovat tvou pomoc!

Děda přijde ke zpovědi a přiznává se:

- Pane faráři, zhřešil jsem. Přes válku jsem schovával na půdě jednoho Žida.
- Ale, synu, to není hřích, pomoci člověku, ať už je jakékoliv víry.
- Pane faráři, ale já jsem od něho žádal za každý den 20 korun.
- Nóó... to už také pěkné nebylo, ale to není velký hřích.
- To se mi ulevilo, pane faráři. A neměl bych mu už říci, že válka skončila?

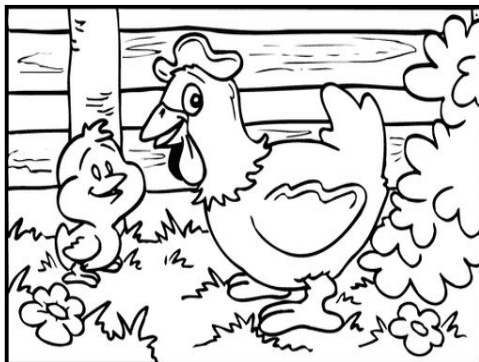
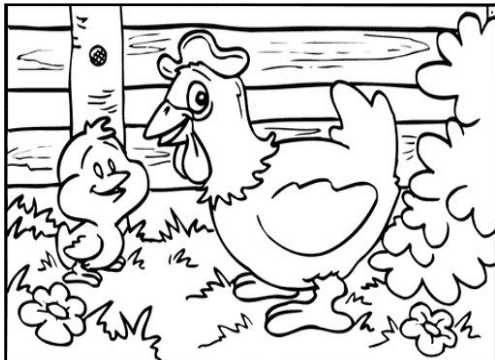

„Dobrý den, pane doktore, já asi budu potřebovat brýle.“

„To budete, pane, tady jste totiž v bufetu.“

Nedělníček dětem

Najdi 7 rozdílů

!!! SOUTĚŽ !!!

DOPLŇOVAČKA O CENY:

Lidová pranostika: Velikonoce krásné úrodu nám dají, pakli slunce hasne, ... (dokončení v tajence).

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
V	V	V	V	V	V	V	V	V	V	V	V	V

1. peší túra, 2. nemalý,
3. pohání letadlo,
4. sopka, 5. nepravda,
6. armáda, 7. večernice
8. vyprahlý, 9. svátky na konci roku, 10. kosmos,
11. česká řeka, 12. opak vnitřního, 13. zavěšený.

Své odpovědi vhodte do krabičky „SOUTĚŽ“, v kostele, nebo zašlete emailem nas.nedelnicek@seznam.cz

do neděle 29. dubna

Tajenka z minulé doplňovačky zní: „**KOSTELNÍK**“

Soutěže se zúčastnilo 14 dětí. Z Dolního Benešova 7, ze Zábřehu 5, a 2 z Kravař. V krabičce bylo 5 odpovědí a 9 odpovědí přišlo na email.

1. cena – knížka – **Šarlota Křížová** – 10. let – Kravaře
2. cena – biblické karty – **Jan Dumbrovský** – 3. B – Dolní Benešov;
3. cena – misijní klíčenka na krk – **Adéla Cahelová** - 9 let – Zábřeh;

Ceny si můžete vyzvednout u pana faráře v sakristii, nebo na faře.

Výhercům blahopřejeme.

☆ hudební výlety ☆

KONCERT CYKLU ČTVERO ROČNÍCH OBDOBÍ

P. Gusnar ^(PL) SAXOFON
B. Jakubczak ^(PL) VARHANY

SAXOFON VERSUS VARHANY

06/04/2018 / 18.00

DOLNÍ BENEŠOV

KOSTEL SV. MARTINA

☆ VSTUPNÉ 150,-Kč ☆

seniři, studenti, ZTP 100,-Kč
ZTP/P 50,-Kč
děti do 15 let zdarma

☆ VSTUPENKY V PRODEJI ☆

on-line vstupenky na www.shf.cz
nebo v místě konání koncertu 30 min.
před zahájením

☆ více informací
www.shf.cz ☆

ZMĚNA PROGRAMU VYHAZENA.

VE ŠKOLE JEŽÍŠOVĚ

Téma cyklu:

Mé místo v církvi

Téma setkání:

Společenství SZ lidu

Termín setkání:

Pátek 20. dubna 2018

Čas a místo setkání:

19:00 ve Farním sále

Písmo svaté:

- Ex 17,1-7 Hospodin dává vodu lidu na poušti
- Ex 19,5-6 Budete mi zvláštním vlastnictvím
- Lv 20,26 Oddělil jsem vás od jiného lidu, abyste byli moji
- Dt 6,4-7 Slyš Izraeli – budeš mým lidem
- Dt 7,6-8 Hospodin miluje a zachovává přísahu svému lidu
- Iz 63,7-14 Bůh si vede svůj lid
- Oz 11,1-9 Bůh se stále slitovává nad neposlušným lidem

PŘÍPRAVA K BIŘMOVÁNÍ - DUBEN

PÁTEK 13. 4. 2018 v 19.00 na faře. Doporučujeme s sebou vzít psací potřeby.

PKF

ÚČELOVÉ SBÍRKY V MĚSÍCI DUBNU

Sbírka na KNĚŽSKÝ SEMINÁŘ

– odesílá se celá na potřeby Kněžského semináře v Olomouci
– neděle 1. 4. 2018

Sbírka na REPATRIACI MIGRANTŮ

– odesílá se celá na potřeby repatriace – neděle 15. 4. 2018

Sbírka na OPRAVY – oprava varhan v kostele sv. Urbana

– neděle 22. 4. 2018

Rozpis úmyslů na mše svaté ve farnosti Dolní Benešov na duben 2018

(Níže uvedené údaje jsou POUZE informativní, v daném období může dojít ke změnám!!!)

Den	Datum	Místo, čas	Úmysl	Pozn.
Po	2.4.	7.00	Za členy Živého růžence – B	
Po	2.4.	8.30	Za Štěpánku Balarinovou, manžela, syna a dceru	
Po	2.4.	10.00		
Út	3.4.	6.30	Za živé a + farníky	
Út	3.4.	Záb 18.00	Za Josefa Dedka, dvoje rodiče, přízeň a duše v očistci	
St	4.4.	18.00	Za + Wenera Šteffka, zetě, rodiče z obou stran a duše v očistci	
Čt	5.4.	18.00	Za + Bernarda Kocura – výroční	
Pá	6.4.	6.30	Za + Hedviku Radošovskou – měsíční	
Pá	6.4.	18.00	Koncert cyklu SHF	
So	7.4.	11.00	Svatba se mší svatou	
Ne	8.4.	7.00	Za + Gottfrieda Kosku a duše v očistci	
Ne	8.4.	Záb 8.30	Za + Alfonse Suchánka, těžce nemocnou osobu a živou rodinu	
Ne	8.4.	10.00	Za + Ericha Jiřka (50.výr.úmrť), manželku a syna	
Po	9.4.	18.00	Za Josefa Nevělu a rodiče z obou stran	
Út	10.4.	6.30	Za živé a + farníky	
St	11.4.	18.00	Za + Danielu Valnou (ned.70 let) a za + otce	
Čt	12.4.	18.00	Za Hermana Manderlu a syna	
Pá	13.4.	Záb 18.00	Za Emila Vaška (ned.90 let), manželku a přízeň	
So	14.4.	7.00	Za + Ericha Golu – výroční	
So	14.4.	14.00	Za živé a + důchodce z Dolního Benešova a okolí	
Ne	15.4.	7.00		
Ne	15.4.	Záb 8.30	Za Antonína Balarina, švagra Josefa, dvoje + rodiče a živou rodinu	
Ne	15.4.	10.00	Poděkování za dar života, prosba o b. požehnaní pro celou živou...	
Po	16.4.	18.00	Poděkování za 50 let života, za dar zdraví a za živou rodinu	
Út	17.4.	6.30	Za živé a + farníky	
St	18.4.	18.00	Za Aloise Hartoše, za rodiče ,bratry a švagra	
Čt	19.4.	18.00	Za Marii Baránkovou a rodiče z obou stran	
Pá	20.4.	Záb 18.00	Za + Emricha Pačku – měsíční	
So	21.4.	7.00	Na poděkování P.Bohu za 60 let života, obdržené milosti a dar...	
So	21.4.	14.00	Za motoristy (požehnaní motoristům na Rynku po mši sv.)	
So	21.4.	ČK 17.00	Za Alfonse Postulku, manželku a rodiče z obou stran	
Ne	22.4.	7.00	Za děkana P.Bedřicha Prchalů, rodiče a sourozence	
Ne	22.4.	Záb 8.30	Na poděkování P.Bohu a P.Marii za 80 let života, za živou rodinu a + ma...	
Ne	22.4.	10.00	Za padlé vojáky a oběti II.světové války z Dolního Benešova	
Po	23.4.	18.00	Za + Josefa Vodáka, rodiče, sestry s manžely a vnučku	
Út	24.4.	6.30	Za živé a + farníky	
St	25.4.	18.00	Za Otílii Adámkovou, dva manžely, rodiče a ochranu P.Marie pro celou...	
Čt	26.4.	18.00	Za řeh.sestru Fides Petříkovou, rodiče, sourozence a duše v očistci	
Pá	27.4.	Záb 18.00	Za Lidií Kotalovou, manžela a dvoje + rodiče	
So	28.4.	10.30 ; 11.45	Dvě svatby se mší svatou	
Ne	29.4.	7.00	Za Ludmila Rieglovou a rodiče	Odpust
Ne	29.4.	Záb 8.30	Za Maxmiliána Adamíka, sourozence a dvoje rodiče	
Ne	29.4.	10.00	Za Adélu Hlubkovou, manžela a rodiče	Odpust
Po	30.4.	18.00	Za Anežku Kupkovou (ned.80 let)	
Út	1.5.	18.00	Za živé a + členy Bratrstva sv. Josefa	
St	2.5.	18.00	Na poděkování za 85 let života a prosba o boží požehnaní	
Čt	3.5.	18.00	Za živou rodinu, + manžela a děti	
Pá	4.5.	6.30	Za živé a + farníky	
Pá	4.5.	Záb 18.00	Za + Irm(gard)u Vlčkovou – výroční	
So	5.5.	7.00	Za Janu Juskovou, manžela, dceru a rodiče z obou stran	
Ne	6.5.	7.00	Za Emila Harazima, dvoje rodiče, sourozence a duše v očistci	
Ne	6.5.	Záb 8.30	Za + Františka Haláse – měsíční	
Ne	6.5.	10.00	Za živé a + hasiče z Dolního Benešova a Záběhu	

Poznámka: Kde byl úmysl textem delší, je jeho pokračování znázorněno třemi tečkami.

Pátá neděle postní – křížová cesta žáků 9. tříd

Květná neděle – křížová cesta matek

**At' „ NEDĚLNÍČEK“ vnese do Vašich rodin příjemné,
pokojné a sváteční chvíle.**

Hrajeme Josefům, ale takovou zimu nepamatujeme.

Společné pomazání nemocných v sobotu 24. března

Vydavatel:

Římskokatolická farnost Dolní Benešov, Nám. Cyprjána Lelka 74, Dolní Benešov 747 22

Připravuje pro vás „Tým Nedělníčku“ P. Mgr. Pavel Kuchař, farář, a Marie Ohřálová

email: nas.nedelnickek@seznam.cz ; webové stránky: <http://www.farnost-dolni-benesov.estranky.cz/>

vychází první neděli v měsíci za dobrovolný příspěvek.

Zapsáno do evidence periodického tisku ministerstva kultury pod číslem MK ČR E19917